

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 105/2020-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. júna 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľky Slovenská kancelária poisťovateľov, Bajkalská 19B, Bratislava, IČO 36 062 235, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Tomáš Kušnír, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7 Er 576/2014-20 zo 7. marca 2019 za účasti [REDACTED], [REDACTED], takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7 Er 576/2014-20 zo 7. marca 2019 p o r u š e n é b o l i .

2. Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7 Er 576/2014-20 zo 7. marca 2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a t o m u t o s ú d u n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

3. Okresný súd Žiar nad Hronom je p o v i n n ý nahradiť Slovenskej kancelárii poisťovateľov trovy konania v sume 640,66 € (slovom šesťstoštyridsať eur a šesťdesiatšesť centov) na účet advokátskej kancelárie TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. I. ÚS 105/2020 z 26. februára 2020 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky Slovenská kancelária poisťovateľov, Bajkalská 19B, Bratislava, IČO 36 062 235 (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) č. k. 7 Er 576/2014-20 zo 7. marca 2019 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) za účasti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „zúčastnená osoba“ alebo aj „povinný“).

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľka bola oprávnenou v exekučnom konaní vedenom okresným súdom proti povinnému [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] pre vymoženie sumy 6 753,23 € s prísl., a to na podklade exekučného titulu, ktorým bol platobný rozkaz okresného súdu sp. zn. 7 Ro 532/2012 zo 16. decembra 2012 (ďalej len „platobný rozkaz“). Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4 OdK 748/2018 zo 16. augusta 2018 bol na majetok povinného vyhlásený konkurz a zároveň došlo k oddĺženiu povinného. Nadväzne okresný súd napadnutým uznesením

(na podnet súdneho exekútora) s poukazom na § 57 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) v spojení s § 167f ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“) exekúciu zastavil z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, a súčasne rozhodol o trovách exekúcie.

3. Sťažovateľka so zastavením exekúcie nesúhlasí, a keďže proti napadnutému rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, domáha sa ústavnej ochrany ústavnou sťažnosťou. Poukazuje na § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze, podľa ktorého oddĺžením je nedotknutá pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Zároveň cituje § 167f ods. 2 zákona o konkurze, v zmysle ktorého ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov vydá oprávnenému.

4. V rámci ďalšieho obsahu ústavnej sťažnosti sťažovateľka ozrejmuje, že predmetom konania, z ktorého vzišiel exekučný titul, bol jej nárok na vrátenie poskytnutého poistného plnenia poškodenému, ktorý zomrel pri dopravnej nehode zavinenej povinným ako vodičom. Povinný bol držiteľom motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda a na ktoré nebolo ku dňu dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu, tak ako to vyplýva z § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“). Sťažovateľke vznikla v zmysle § 24 ods. 2 zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodenému (pozostalým) z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla. Svoju povinnosť si splnila a pozostalým poškodeného uhradila vdovský a sirotský dôchodok, v dôsledku čoho vznikol

sťažovateľke voči povinnému oprávnený nárok na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 zákona o PZP).

5. Z uvedeného sťažovateľka vyvodzuje, že predmetom plnenia z poistného garančného fondu bola náhrada dôchodkových dávok (vdovský a sirotsky dôchodok) vyplatených Sociálnou poisťovňou vdove a sirote po poškodenom v celkovej výške 6 753,23 €, a teda ide o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze, ktorých sa § 167f ods. 2 zákona o konkurze vyslovene nedotýka. Preto konštatuje, že v prípade nedotknutých pohľadávok exekútor exekučné konanie nezastavuje a k jeho zastaveniu nedochádza ani zo zákona.

6. Na tomto základe sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy vyslovil, že napadnutým uznesením okresného súdu boli porušené jej v záhlaví označené práva, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, a aby sťažovateľke priznal náhradu trov konania.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

7. Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu zaslanej pred predbežným prerokovaním ústavnej sťažnosti vyjadril k jej obsahu podaním sp. zn. Spr. 51/20 z 30. januára 2020, v rámci ktorého okresný súd uviedol chronologický prehľad úkonov v danej exekučnej veci. Poukázal na to, že exekučným titulom bol platobný rozkaz, z ktorého nebolo možné v rámci exekučného konania zistiť, že ide o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví, a teda o nedotknutú pohľadávku. Nešlo o rozsudok alebo uznesenie, z ktorého odôvodnenia by to vyplynulo. Zdôraznil, že toto rozhodnutie nepodlieha v exekučnom konaní súdnemu prieskumu, a že je nemožné, aby si súd pri rozhodovaní o zastavení exekúcie pripojil a skúmal spis, ktorý predchádzal vydaniu exekučného titulu. Taktiež uviedol, že súdna prax je taká, že súdny exekútor alebo oprávnený vo svojom návrhu, resp. podnete na zastavenie exekúcie okresnému súdu

oznami, že ide o nedotknutú pohľadávku. Preto navrhol, aby ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhoviel.

8. Ústavný súd v zmysle § 126 zákona o ústavnom súde upovedomil o podanej ústavnej sťažnosti zúčastnenú osobu, vystupujúcu v označenom exekučnom konaní v postavení povinného. Zúčastnená osoba sa k ústavnej sťažnosti nevyjadrila.

9. Na vyjadrenie okresného súdu reagovala sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 7. apríla 2020. Nesúhlasila so záverom okresného súdu o tom, že nemohol ani s náležitou starostlivosťou zistiť, že ide o nedotknutú pohľadávku, keďže exekučným titulom bol v danom prípade platobný rozkaz. Rovnako tak nesúhlasila ani s prenesením zodpovednosti okresného súdu na sťažovateľku v tom smere, aby v obdobných veciach konajúci súd informovala o tom, že ide o nedotknutú pohľadávku. Zopakovala argumentáciu predostretú v rámci ústavnej sťažnosti. Doplnila, že z § 167e ods. 1 a § 167f ods. 2 zákona o konkurze je zrejmé, že súd v prípade vyhlásenia konkurzu koná z úradnej povinnosti, t. j. bez dispozičného návrhu žalobcu, resp. oprávneného. Ak bol však vyhlásený konkurz, rozhodne súd o zastavení konania len v prípade, ak sa v ňom vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Nie je preto možné bremeno tvrdenia prenášať na oprávneného, keďže zákon jednoznačne určil povinnosť súdu konať *ex officio*, a je teda len v réžii súdu, akým spôsobom zabezpečí preverenie skutkového stavu, aby mohol jednoznačne definovať typ vymáhanej pohľadávky a následne zvoliť tomu priliehavé procesné kroky. Sťažovateľka preto zotrvala na podanej ústavnej sťažnosti a navrhla jej v celom rozsahu vyhovieť.

10. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, obsahom spisov a stanoviskami účastníkov konania, dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

11. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

12. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

15. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už judikoval, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07), a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

16. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

17. Podľa § 167f ods. 1 zákona o konkurze na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov vydá oprávnenému.

18. Podľa § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze oddĺžením je nedotknutá pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

19. Predmetom ústavnej sťažnosti je námietka sťažovateľky o tom, že okresný súd postupoval nesprávne, ak zastavil exekúciu z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného bez toho, aby skúmal charakter pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní. Zastavením exekúcie v rozpore so zákonom o konkurze tak došlo podľa názoru sťažovateľky k porušeniu jej práv.

20. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala, a bola vyhlásená spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo

na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (m. m. II. ÚS 153/2018).

21. Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (PL. ÚS 21/00, I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, III. ÚS 60/04, IV. ÚS 292/04) je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku. Aj vo výkone rozhodnutia alebo v súdnej exekúcii sa musí každému zaručiť prístup k súdnej ochrane, ak splní predpoklady ustanovené zákonom. K naplneniu záruk na prístup k súdnej ochrane v zmysle citovaného článku ústavy dochádza až vtedy, keď uplatnené právo je efektívne vykonané. Efektívnosť výkonu tohto základného práva vyžaduje, aby všeobecný súd konal objektívne, vylúčil náhodné alebo svojvoľné uplatnenie zákonných možností na rozhodnutie, a ak prijme konečné rozhodnutie, vychádzal z toho, čo objektívne zistil. Preto pri postupe všeobecných súdov treba dbať na to, aby účastníkom exekučného konania zabezpečili taký prístup k súdnej ochrane v exekučnom konaní, ktorý nie je diskriminačný bez primeraných a objektívne zdôvodniteľných okolností.

22. Po preskúmaní napadnutého uznesenia však ústavný súd dospel k záveru, že jeho vydaním (ako konečného rozhodnutia v danej exekučnej veci) okresný súd spomínané záruky nenaplnil.

23. Ako už bolo načrtnuté, predmetom ústavnej sťažnosti je aplikácia zákona o konkurze v kontexte Exekučného poriadku. Podstata tkvie v tom, že pokiaľ bol na majetok povinného vyhlásený konkurz, na taký majetok (ktorý podlieha konkurzu) nemožno začať ani viesť exekučné konanie. Súdny exekútor vymáhajúci pohľadávku oprávneného po zistení, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz a dlžník bol oddlžený, predložil (v zmysle § 57 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017) vec exekučnému súdu na zastavenie exekúcie. Tento postup sa však neuplatňuje automaticky na všetky exekučné konania, ale v zmysle § 167f ods. 2 zákona o konkurze sa týka iba tých exekučných konaní, v ktorých sa vymáha pohľadávka, ktorá sa môže uspokojiť

len v konkurze (§ 166a zákona o konkurze) alebo sa v dôsledku vyhlásenia oddlžovacieho konkurzu stáva nevymáhateľnou (§ 166b zákona o konkurze). Zákon o konkurze nespája s vyhlásením konkurzu zastavenie exekúcie v prípade, ak sa ňou vymáha pohľadávka, ktorá je nedotknutým dlhom dlžníka (§ 166c zákona o konkurze). V tomto prípade súdny exekútor iba obmedzí exekúciu tak, aby nepostihovala konkurznú podstatu. Keďže konkurzu nepodliehajú príjmy dlžníka, ktoré dosiahol po konkurze, veriteľ nedotknutého dlhu má právo sa jednak prihlásiť do konkurzu a jednak pokračovať v exekúcii postihovaním „nového majetku“ dlžníka, t. j. takého, ktorý nadobudol po vyhlásení konkurzu.

24. Sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti tvrdí, že v exekučnom konaní bola na podklade exekučného titulu, ktorým bol platobný rozkaz okresného súdu, vymáhaná práve nedotknutá pohľadávka (§ 166c zákona o konkurze), a preto nemalo dôjsť k zastaveniu exekúcie. Okresný súd mal podľa jej názoru pred vydaním napadnutého rozhodnutia preveriť skutkový stav, aby mohol jednoznačne definovať typ vymáhanej pohľadávky a následne prispôbiť tomuto stavu procesné kroky. Keďže tak neurobil, zastavením exekučného konania zasiahol do jej práv.

25. Okresný súd sa naopak bráni tým, že exekučným titulom bol platobný rozkaz, a preto z neho nebolo možné v rámci exekučného konania zistiť charakter vymáhanej pohľadávky.

26. Ústavný súd preskúmaním napadnutého uznesenia zistil, že okresný súd síce aplikoval na vec relevantné ustanovenia správneho právneho predpisu (§ 167f ods. 1 a 2 zákon o konkurze), avšak jeho interpretáciu nedotiahol do konca, keďže neskúmal charakter pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní, a už vôbec sa nezaoberal prípadným použitím § 166c zákona o konkurze. Obrana okresného súdu založená na tom, že exekučným titulom bol platobný rozkaz, a z toho druhu rozhodnutia (na rozdiel od uznesenia alebo rozsudku) nebolo možné zistiť typ vymáhanej pohľadávky, neobstojí. I súdna prax, podľa ktorej súdny exekútor alebo oprávnený vo svojom návrhu, resp. podnete na zastavenie exekúcie oznamujú, že ide o nedotknutú pohľadávku, sa javí byť logicky

nepravdepodobná, keďže v takom prípade by nenavrholi zastavenie exekúcie. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že súdny exekútor je len vykonávateľom exekúcie, a zo svojej pozície nemá možnosť z platobného rozkazu zistiť charakter vymáhanej pohľadávky. Naproti tomu, okresný súd rozhodujúci o prípadnom konečnom osude exekúcie zo svojej pozície túto možnosť aj povinnosť má a nemôže na ňu rezignovať s odôvodnením, že nejde o uznesenie alebo rozsudok, a z platobného rozkazu to priamo nevyplýva.

27. Ústavný súd chápe, že § 167f ods. 1 a 2 zákona o konkurze môže sám osebe zvädzať k záveru, že po vyhlásení konkurzu sa zastavujú všetky exekučné konania, avšak dané ustanovenie je potrebné vykladať v kontexte ďalších ustanovení zákona o konkurze, pričom na systematickú roztrieštenosť citovanej právnej úpravy nemôže doplatiť spotrebiteľ práva. Pokiaľ sa teda okresný súd uspokojil s oznámením, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz a zastavil exekúciu bez toho, aby skúmal či existujú dôvody, ktoré by tomu bránili definujúc typ vymáhanej pohľadávky, nevychádzal zo stavu, ktorý mal objektívne zistiť, a svojím rozhodnutím tak odoprel sťažovateľke možnosť efektívne vykonať exekučným titulom priznané právo.

28. Sumarizujúc už uvedené závery ústavný súd rozhodol, že napadnutým uznesením okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a jemu zodpovedajúceho § 133 ods. 2 a 3 písm. b) zákona o ústavnom súde zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (body 1 a 2 výroku nálezu).

29. Podľa § 134 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd zruší právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom ústavného súdu.

30. Podľa § 134 ods. 2 zákona o ústavnom súde ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je viazaný rozhodnutím ústavného súdu podľa § 133 ods. 3 písm. a) až d); toto rozhodnutie ústavného súdu je vykonateľné doručením.

31. Úlohou okresného súdu bude opätovne rozhodnúť o podnete súdneho exekútora na zastavenie exekúcie, aplikujúc § 167f ods. 1 a 2 v spojení s § 166c zákona o konkurze, a majúc na zreteli potrebu skúmania charakteru pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní, bez ohľadu na druh exekučného titulu.

V.

Trovy konania

32. Sťažovateľka v petite svojej ústavnej sťažnosti požiadala ústavný súd o priznanie náhrady trov konania.

33. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

34. Ústavný súd usúdil, že o taký prípad ide aj vo veci sťažovateľky. Pri rozhodovaní o priznaní konkrétnej výšky trov konania ústavný súd vychádzal z obsahu spisu, ako aj z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), podľa ktorej výpočtovým základom pre účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka. Pri výpočte trov konania za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal ústavný súd z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2018, ktorá bola 980 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2019. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2019 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky predstavuje sumu 163,33 €. Takto stanovená odmena spolu s režijným

paušálom 9,80 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 173,13 € za jeden úkon uskutočnený v roku 2019, t. j. za dva úkony 346,26 €. Pokiaľ išlo o ďalší úkon právnej služby uskutočnený už v roku 2020 – vyjadrenie k stanovisku predsedu okresného súdu, ústavný súd vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2019, ktorá bola 1 062 €. Odmena za tento právny úkon v zmysle už popísaných pravidiel predstavuje sumu vo výške 187,62 € (t. j. 177,00 € + 10,62 € režijný paušál). Trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom tak vrátane 20 % DPH predstavujú celkovú sumu 640,66 €, a ústavný súd ju sťažovateľke priznal v celej výške (bod 4 výroku nálezu).

35. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu